

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 26-01-86583 הררי נ' ואטורי

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט עמית אברהם אברהם

המערער

מרדכי הררי

ע"י ב"כ עוה"ד ספיר בן אליהו

נגד

המשיב

ניסים ואטורי

ע"י ב"כ עוה"ד יוני גורנו

ערעור על פסק דין מיום 1.1.26 של בית משפט השלום בטבריה (כב' הרשמת הבכירה ר' חמאתי)
שניתן בתיק 19132-10-24

פסק דין

- 1 המשיב הוא חבר כנסת, ומכהן כסגן יושב ראש הכנסת. בכתב תביעה שהגיש נגד המערער
- 2 (ואדם נוסף, שהתביעה נגדו נדחתה בהסכמה) הוא טען כי האחרון הוציא את דיבתו רעה, בתגובה
- 3 לפוסט שפרסם המשיב ובו צילום שלו יחד עם שר המשפטים (לאחר שעבר בכנסת החוק לביטול
- 4 עילת הסבירות), לצד הכיתוב "החוק עבר. יחי מדינת ישראל". בתגובה לפוסט כתב המערער:
- 5 "ניסים ואטורי המושחת באדם, ניסים ואטורי חסר השכלה המתגאה באפסותו, ניסים ואטורי
- 6 עוכר ישראל ויהודי מתועב, ניסים ואטורי זדוני דוחה ובושה גדולה למדינת ישראל". המשיב ראה
- 7 בכך משום הוצאת דיבתו רעה, ומכאן תביעתו כאמור.
- 8 2. להגנתו טען המערער, כי הפרסום (שלו) נעשה בתגובה לחוק שביטל את עילת הסבירות,
- 9 חוק שבו תמך המשיב, והמערער ראה בו פגיעה בדמוקרטיה. תביעת המשיב נגדו היא בבחינת
- 10 "תביעת השתקה", שנועדה למנוע השמעת דעה נוגדת. הוא המשיך וטען כי הפרסום מהווה ביקורת
- 11 בהמשך לפרסומים אחרים שהמערער נסמך עליהם כפרסומי אמת, כגון הפרסום אודות קנס שהוטל
- 12 על המשיב על ידי רשם הקבלנים ואשר השעה את רישיון הקבלן שלו לשלוש שנים. מכל מקום הוא
- 13 טען, כי המשיב הוא אישר ציבור, וככזה הוא חשוף לביקורת שעשויה להיות בלתי נעימה ואף לפגוע
- 14 בשמו הטוב. באיזון שבין חופש הביטוי לבין הזכות לשמו הטוב של המשיב, על רקע היותו איש
- 15 ציבור, גובר הערך הראשון. הוא טען להגנות על פי סעיפים 13-15 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-
- 16 1965 (להלן גם "החוק").
- 17 3. בית המשפט קמא פתח את הדיון בפסק דינו בקביעה, כי הפרסום מהווה לשון הרע. כבי'
- 18 הרשמת הבכירה הבחינה בין החלק שבפרסום העשוי להיראות בחינת הכפשה של המשיב, כגון
- 19 "עוכר ישראל" וגו', משמע "גידופים שלרוב אינם בבחינת לשון הרע", לבין אמירה המייחסת למשיב
- 20 שחיתות, וזו מייחסת לו תכונת אופי שלילית ומציגה אותו כעברייך. באיזון שבין חופש הביטוי לבין

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 26-01-86583 הררי נ' ואטורי

תיק חיצוני:

- 1 הזכות לשם טוב, סוג זה של אמירות (המייחסות לאדם את היותו מושחת ועברייני) גוברת הזכות
2 לשם הטוב, ומכאן היות האמירה משום לשון הרע.
- 3 4. מכאן פנה בית המשפט קמא לבחינת טענות ההגנה שהשמיע המערער, ותחילה "אמת
4 דיברתי" (סעיף 14 לחוק). כבי' השופטת קמא באה לכדי מסקנה, כי לא עלה בידי המערער להוכיח
5 את טענתו לפיה המשיב מושחת. הוא לא הורשע בעבירת שוחד או בכל עבירה אחרת. ניסיונו של
6 המערער להיתלות בפרסומים אחרים, כמי שמסתמך עליהם כאילו הם דברי אמת, אינו עשוי לסייע,
7 באשר הסתמכות זו אינה פוטרת את המפרסם דבר שאין הוא אמת. לכל היותר יש בידי בית המשפט
8 להביא את החזרה על דברי אדם אחר, בחשבון הפיצויים שיפסקו. יתר על כן, כל הפרסומים שבהם
9 נתלה המערער לא ציינו את היות המשיב מושחת, גם אם נמתחה בהם ביקורת על פעילותו (כגון
10 הפרסום אודות ארגון שיט לפעילי מפלגת הליכוד ליוון). גם הרשעה אצל רשם הקבלנים אינה
11 בבחינת שחיתות, כך כבי' השופטת קמא, שכן לכל היותר מדובר בהפעלת סמכות מנהלית משמעתית
12 על ידי רשם הקבלנים, שאינה מעידה, כשהיא לעצמה, על שחיתות. הוא הדין ביחס לפרסום אודות
13 זימונו של המשיב לחקירה בקשר עם הפריצה לשדה תימן.
- 14 לצד הדברים הללו בחנה כבי' השופטת קמא את קיומו של אינטרס ציבורי בפרסום (תנאי
15 הקבוע בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע) וציינה, כי בחלק הפרסום המייחס למשיב שחיתות אפשר
16 שיהיה עניין לציבור, אך לא כך הוא כאשר אין יסוד עובדתי לטענת השחיתות.
- 17 5. בית המשפט קמא דחה גם את טענת ההגנה לפיה הפרסום נעשה בתום לב (סעיפים 15-16
18 לחוק איסור לשון הרע). כבי' הרשמת הבכירה קבעה, כי המערער לא הוכיח את תום ליבו על פי איזו
19 מן החזקות הקבועות בסעיף 16 לחוק. הוא לא נקט טרם הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם
20 דבר הפרסום הוא אמת. גם בחקירתו הנגדית ניתנה לו ההזדמנות לחזור בו בדבריו, אך הוא סירב
21 ועמד על טענותיו בפרסום (בין היתר העיד כי המשיב "ביצע לדעתי הרבה עבירות... אדם נכלולי
22 ומושחת, במפלגה מושחתת... ועוד). היא הוסיפה כי להתנהגותו של המפרסם עובר לפרסום, בעת
23 הפרסום ולאחריו, משמעות בעלת משקל בכל הנוגע לסבירות הפרסום. לכך נוספים טיב הפרסום
24 ותוכנו, ואף הם משליכים על סבירותו. העובדה שהמערער טען כי המשיב מושחת ועברייני, ואף עמד
25 על טענתו בעדותו בבית המשפט ואף חזר עליה במפורש, שוללת ממנו את הגנת תום הלב.
- 26 6. לבסוף התמודדה כבי' הרשמת הבכירה עם טענת המערער לפיה תביעת המשיב היא בבחינת
27 "תביעת השתקה", משמע כזו שכל ייעודה למנוע השמעת דעה נוגדת, ולא מצאה את תביעת המשיב
28 ככזו. היא סברה כי לא מתקיימים בה המאפיינים של תביעת השתקה. לא מדובר בעילה חסרת
29 יסוד, ולא קיימים פערי כוחות משמעותיים בין הצדדים. גם הטענה לתביעה בררנית נדחתה. בית
30 המשפט נסמך בכך על הסברו של המשיב, לפיו תבע את המערער לא משום הגידופים וההשמצות כי
31 אם בשל כינויו כעברייני ומושחת, ובכך הבחין בין פרסומו של המערער לפרסומים אחרים. על כך

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 26-01-86583 הררי נ' ואטורי

תיק חיצוני:

1 הוסיפה כב' הרשמת הבכירה, כי המפרסם איננו עשוי לטעון להגנתו כי אותם דברים פורסמו גם
2 בידי אחרים. הנפגע איננו חייב לתבוע את כל המפרסמים דיבה נגדו.
3 7. בערבו של יום התקבלה התביעה, והמערער חויב לשלם למשיב פיצויים על סך של 10,000
4 ₪. לכך נוספו הוצאות משפט בסך של 7,000 ₪.
5 8. על פסק דין זה מלין המערער בערעורו שלפניי. הוא טוען כי הפרסום היה תגובה לחוק
6 לביטול עילת הסבירות, שלטעמו הוא "אנטי חוקתי", ואף נפסל על ידי בג"צ מאוחר יותר. הפרסום
7 שפרסם היה נוכח עמדתו המתנגדת לניסיון "לבצע הפיכה משפטית לחיסול הדמוקרטיה והחוק
8 במדינת ישראל". מכאן זכותו להגיב על הפגיעה של המשיב באופן בוטה בחוק. הוא מוסיף כי המשיב
9 עצמו לא ידע להסביר (בעדותו) "מושחת" מהו, והרי זו היא גולת הכותרת של התביעה. אדם שאיננו
10 מבין את משמעות המילה "מושחת" איננו יכול להגיש תביעה על יסוד אמירה שכזו, ולהגדיר אותה
11 ככזו העולה כדי לשון הרע. הוא מוסיף כי בית המשפט ייחס לו אמירה כי המשיב עבריין, דבר שלא
12 הופיע בפרסום (אותו פוסט כאמור), כי אם בעדותו בבית המשפט בלבד. הוא מלין על קביעתו של
13 בית המשפט קמא לפיה אין בידו להסתמך על פרסומים אחרים (ששגו בציון עובדה). הוא מלין על
14 כי לא נעשתה הבחנה בין גידופים לבין אמירות אחרות העשויות להגיע כדי לשון הרע. בידי המערער
15 היה לומר כי המשיב מושחת, נוכח התנהלותו בפעילותו להעברת חוק שאיננו חוקתי. הוא מוסיף כי
16 הטלת קנס על ידי רשם הקבלנים, התנהגות המשיב בעניין שדה תימן, וארגון שייט לפעילי ליכוד,
17 מהווה הוכחה להיותו מושחת. על אלה הוא מוסיף, כי תביעת המשיב נגדו היא בבחינת "תביעת
18 השתקה", שכן היא נועדה להשתיק את השיח הציבורי בנושא הנדון.
19 9. בתשובתו לערעור דוחה המשיב את טענות המערער ואוחז בהנמקתו של בית המשפט קמא
20 על מרכיביה. בעיקרו של דבר הוא אוחז בעמדה, לפיה דבריו של המערער לא היו בבחינת הבעת דעה
21 וביקורת לגיטימית על איש ציבור, כי אם "תגובה רוויית רעל" כנגד המשיב. הוא דוחה את הטענה
22 כי מדובר בתביעת השתקה. העובדה שהוא איש ציבור אינה מצדיקה השתלחות בו ופגיעה בשמו
23 הטוב. הוא תוקף את טענת המערער כי אמת דיבר, בכל הנוגע לדבריו כאילו הוא "המושחת באדם".
24 המערער לא נהג בתום לב בפרסום, ואין לומר עליו כי תגובתו היתה בעידנא דריתחא, כי אם תגובה
25 שקולה ויזומה שכול כולה רעל, שנועדה להכפישו ולפגוע בשמו הטוב.

דין והכרעה

26
27 10. את דבריי ביקשתי לפתוח בהפניה לדבריה של כב' השופטת י' וילנר ברע"א 817/23 עמותת
28 חוזה חדש נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר (30.05.2023) (להלן עניין זוהר):
29 "בעידן הרשתות החברתיות, המשמשות למרבה הצער, גם כ"מרחב מרובה
30 גיליוטינות חסרות מעצורים"... הולכת ומתרחבת תפוצת האנשים שנחשפים
31 לשיח קיצוני ומשתלח. שיח מסוג זה מעמיק את הקיטוב החברתי ומזהם את

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 26-01-86583 הררי נ' ואטורי

תיק חיצוני:

1 האוויר שאנו נושמים. במונח זה, הציבור כולו ניזוק מהדברים, וכדברי הרמב"ם,
2 אפשר כי אף לא פחות מהצדדים הנצים עצמם. יש להצר אפוא על הסגנון
3 המשתלח שבו בחרה המבקשת להתבטא ביחס למשיב, באופן שאינו מתחייב
4 מבחינה עניינית לצורך ביטוי עמדתה במסגרת חופש הביטוי המסור לה..."

5 ואכן, השיח הציבורי במקומותינו היה לזירת התגוששות שבה נעשה שימוש בלשון רעה
6 המזהמת "את האוויר שאנו נושמים" (שם), ועל כך יש להצטער. כאלה הם דבריו של המערער כלפי
7 המשיב, שבחר להשתלח במילים קשות באיש ציבור נבחר. דבריו הם פוגעניים בבירור, ונראה כי גם
8 הוא איננו חושב אחרת, אך סבור הוא כי דבריו הם בבחינת הבעת דעה, קרי הטחת ביקורת
9 לגיטימית כלפי איש ציבור. שאלה היא, עם זאת, האם דבריו המשתלחים של המערער חוצים את
10 נקודת האיזון שבין חופש הביטוי לבין הזכות לשם טוב, גם אם נקודת איזון זו שבין שני הערכים
11 החשובים "נעה אל עבר הקוטב שבו שוכן חופש הביטוי, שעה שעסקינן בתביעות לשון הרע המוגשות
12 על ידי איש ציבור, בגין פרסומים המתייחסים לעשייתם הציבורית..." (דברי כב' השופט נ' סולברג
13 בעניין זוהר, פסקה 14). בתוך כך עלינו לשאול האם מדובר בהבעת דעה על פעילות של איש ציבור,
14 וככזו היא מותרת בדרך כלל במסגרת מימוש הזכות להתבטא, לבין קביעת עובדה (מכפישה),
15 הפוגעת בשמו הטוב של איש הציבור וככזו היא אסורה.

16 לא בלי התלבטות הגעתי בסופו של יום לכלל דעה, כי יש להעדיף במקרה שלפנינו את הערך
17 של חופש הביטוי על פני הזכות לשם טוב. חשוב כי אדגיש, ואפשר שאומר זאת שוב בהמשך, כי אין
18 בשום דבר מן הדברים שאפרוס להלן כדי לאשש את דבריו של המערער בפרסום המשתלח כלפי
19 המשיב כאילו אמת יש בהם. נראה בעיניי כי את דברי המערער יש לראות משום הבעת דעה ולא
20 קביעת עובדות. מכל הדברים שאמר המערער על המשיב, הקרוב ביותר לקביעת עובדה להבדיל
21 מהבעת דעה הוא ייחוס האמירה לפיה המשיב הוא "המושחת באדם". העובדה שהמערער ניסה
22 לשכנע כי המשיב אכן מושחת, על מנת להיתלות בהגנת "אמת דיברתי" (כגון על ידי הפנייה לארגון
23 שייט לאנשי מפלגתו, הזכרת הרשעתו אצל רשם הקבלנים, וחקירתו על הפריצה לשדה תימן) עשויה
24 היתה להטות את הכף לטובת מסקנה כי מדובר בקביעת עובדה. אלא שנדמה כי לא כאלה הם פני
25 הדברים. אני סבור כי דברי המערער הם בבחינת גידופים, שבאמצעותם הוא ביקש להביע את דעתו,
26 כאמור בלשון נמוכה שאין לה מקום, על פעילותו של המשיב בקשר עם ההצבעה בכנסת בה בוטלה
27 עילת הסבירות. כאלה הם גם כל שאר הדברים שפרסם המערער, כאילו המשיב חסר השכלה, יהודי
28 מתועב, עוכר ישראל ועוד כיוצא באלה תיאורים מכפישים (ראו דברי כב' השופט א' ריבלין ברע"א
29 10520/03 בן גביר נ' דנקנר 12.11.26), ובמיוחד פסקה 26 לחוות דעתו). נראה בעיניי, כי דברי
30 המערער הם "...מסקנה אישית-סובייקטיבית של המפרסם" להבדיל מ"נתון עובדתי המתאר את
31 המציאות" (גנאים, קרמניצר ושנור, דיני לשון הרע – הדין המצוי והדין הרצוי, ע' 91; מובאה מחוות
32 דעתו של כב' השופט סולברג בעניין זוהר, פסקה 21). נראה בעיניי כי אדם מן היישוב יראה בפרסום

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 26-01-86583 הררי נ' ואטורי

תיק חיצוני:

- 1 ככזה שיש בו הצגת דעה, ולא קביעת עובדה (קרי היות המשיב מושחת וגו'). דברי המערער נועדו
2 להביע שאט נפש מפעילותו של המשיב, כאמור בהקשר עם ההצבעה בכנסת.
- 3 11. אנו באים לכך כי הפרסום שלפנינו הוא בבחינת הבעת דעה. נשים לב כי גם הבעת דעה
4 עשויה להוות בנסיבות מתאימות לשון הרע, אם כי על דרך הכלל לא כך הוא. במקרה שלפנינו אני
5 סבור כי מדובר בהבעת דעה שאינה מגעת כדי לשון הרע. מכל מקום, אפילו הגיעה לכדי כך, נראה
6 כי המערער עשוי לחסות תחת הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 16(א) לחוק איסור לשון הרע ("הוכיח
7 הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג
8 מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב"), בשילוב עם ס"ק 15(4)
9 לחוק ("הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות
10 ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על פי אפיו, עברו מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו
11 באותה התנהגות"). משבאנו לכך שהפרסום הוא בבחינת הבעת דעה (אודות איש ציבור בפעילותו
12 הציבורית), עלינו לבחון אם "הפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות", ונראה בעיניי כי
13 הפרסום עונה לתנאי זה, בשים לב לתוכן הדברים (כאמור גידופים משולחי רסן, אך אינם מגיעים
14 כדי קביעת עובדות) ובשים לב לנסיבות הפרסום (הבעת דעה, כאמור בלשון נמוכה, בקשר עם
15 ההצבעה בכנסת).
- 16 12. את דבריי אסיים בכך במובאה נוספת מדברי כב' השופט סולברג בעניין זוהר (פסקה 41):
17 **"... הפרסום שעל הפרק – אינו עדין, לשון המעטה; יש להצר על הצגתם של**
18 **ביטויים סרי טעם ומוקצנים מעין אלה בשיח הציבורי; רחוק אני גם מלזלזל**
19 **בתחושות הכעס והעלבון שככל הנראה התעוררו אצל זוהר, לשמע תגובתה של**
20 **העמותה."**
- 21 הדברים יפים לענייננו, ואין לי כי אם להמיר את האמור בהם על דבריו של המערער כלפי המשיב
22 בפרסום בו עסקינן, ולהביע שאט נפש מן השימוש בשפה נמוכה ובלשון משתלחת על מנת להביע
23 דעה על פעילותו של איש ציבור, דברים שעוררו במשיב תחושת כעס ועלבון. אלא שכאמור, עניין לנו
24 בהבעת דעה שאינה מגעת כדי לשון הרע, ואף אם נניח כי היא מגעת כדי כך, המערער חוסה תחת
25 הגנת תום הלב שבסעיף 16(א) (יחד עם סעיף 15(4)) לחוק. וכפי שצינתי בהדגשה בפתח דבריי,
26 במסקנותיי אלה אין משום אמירה אודות אמיתות דברי המערער בפרסום שפרסם נגד המשיב.
- 27 13. סוף דבר, הערעור מתקבל ותביעת המשיב נגד המערער נדחית. לפי נסיבות העניין מצאתי
28 שלא ליתן צו להוצאות.
- 29

ניתן היום, ד' ניסן תשפ"ו, 22 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

31

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים

ע"א 86583-01-26 הררי נ' ואטורי

תיק חיצוני:

אברהם אברהם, שופט עמית